

GR 142 SIERRA NEVADA

SPANJE ANDALUSIE

DEELNEMERS

René

Ludwig

René is een gewezen triatlonatleet die het, op sportief vlak, nu wat kalmer aandoet. Ludwig is een collega van René en samen hebben ze, meer dan twintig jaar geleden, hun eerste bergtocht ondernomen.

BESCHRIJVING TOCHT

De GR 142 ligt aan de zuidflank van de Sierra Nevada en is één van de mooiste streken van het Spaanse Andalusië. Het grootste gedeelte van de GR 142 loopt door de Alpujarras. Dit prachtige landschap met zijn vruchtbare dalen, indrukwekkende bergen en witte dorpjes is het ideale terrein voor een vakantie in een rustige en authentieke omgeving. Hier maak je kennis met de architectuur die zo typisch is voor de Alpujarras. Op de hellingen staan in terrasvorm witgekalkte huisjes die verbonden zijn met elkaar door platte daken.

Maandag 30 mei 2011

- Van : Lanjaron 555 m
- Naar : Orgiva 455 m
- Afstand : 9 km
- Stijgen : 352 m
- Dalen : 480 m
- Duur : 2 uur

Rond de middag landen we op de luchthaven van Malaga. Vervolgens verplaatsen we ons met het openbaar vervoer (bus van luchthaven naar Malaga centrum – bus naar Granada – bus naar Lanjaron) naar ons vertrekpunt in Lanjaron waar we rond 16.00 uur aankomen. Het is mooi en warm weer. We vertrekken meteen op tocht.

Aan de eerste bron vullen we onze drinkbussen/zakken. Veel water dienen we niet mee te nemen want vandaag is het maar een korte tocht.

Het begin van de GR 142 wordt aangeduid met een informatiebord waar het traject uitgetekend staat op de kaart. Ook algemene informatie vindt men er op terug en de hoogteprofielen. De tekst is eentalig Spaans.

We komen een platgereden slang tegen. We schatten haar lengte op zowat 70 cm. In dit gebied zitten heel wat slangen, de meeste zijn giftig.

We krijgen al meteen een klim voorgeschoteld maar we hadden dan ook niet anders verwacht. Op de achtergrond ligt Lanjaron.

Ons Spaans is niet zo best en we weten niet hoeveel bushaltes Lanjaron telt. We stappen dan ook uit aan de eerste bushalte in Lanjaron. We weten dat de GR 142 begint op het einde van het stadje en stappen dan ook de gehele stad door. Aan het begin van de GR 142 stellen we vast dat er daar ook een bushalte is.

Lanjaron is gekend om de kwaliteit van zijn geneeskrachtige water waardoor de stad een lange geschiedenis heeft als kuuroord. De bronnen worden gevoed door het smeltwater van de Sierra Nevada en de Alpujarras. Het water uit Lanjaron wordt in heel Spanje in flessen verkocht. Door de stad stroomt de gelijknamige rivier "Lanjaron". In september zijn er waterfeesten in de stad. Wie zich dan op straat waagt komt gegarandeerd kletsnat thuis.

Na de helling komt er een stijle afdaling naar het dorp “Orgiva”. Hier huist het commerciële centrum van de streek. De beplanting hier is uniek. Rond de eeuwenoude olijfbomen staan citroen- of sinaasappelbomen met daaronder bieten of gewoon gras. Het gras kan dienen als voer voor de dieren. Als je Orgiva wilt leren kennen moet je op donderdag naar de markt gaan. Dan kun je vaststellen dat het een gemixt stadje is, van de oorspronkelijke Alpujarrenas tot de extreme hippie

Boven de GR 142 loopt de GR 7. Ludwig heeft vorige maand, met enkele vrienden, een gedeelte gedaan van de GR 7. Toen zijn we bovenstaande mobilhome gepasseerd. De mobilhome moet er al lang staan want de meeste lucht is al uit de banden. Het voertuig is 45 jaar oud en dient als onderdak voor een Duitse hippie op leeftijd.

Orgiva heeft ook nog een authentieke pottenbakker. We overnachten op de camping in het dorp. Op de camping eten we een lekkere versgemaakte paëlla.

Dinsdag 31 mei 2011

- Van : Orgiva 455 m
- Naar : Busquistar 1.120 m
- Afstand : 26 km
- Stijgen : 1.359 m
- Dalen : 831 m
- Duur : 7 uur

Rond 07.00 uur zijn we al op pad. Vandaag zal het onze warmste dag worden van de tocht. We zijn nog maar pas vertrokken of de heupgordel van de rugzak van René springt los. Blijkt dat er een stukje van de gesp stuk is. René vloekt en tiert telkens zijn gordel los springt maar het helpt niet. De gordel blijft keer op keer losschieten. Een euvel dat we niet zomaar op een twee drie kunnen oplossen.

René wordt plots opgeschrikt door een slang en zet meteen enkele stappen achteruit, weg van de slang. Ook de slang verdwijnt geruisloos in het struikgewas nog voor we er een foto kunnen van maken. Naderhand hebben we opgezocht om welke soort slang het ging. Het

betrof de hagedisslang. Deze kan tot 2 meter lang worden. Het exemplaar dat René gezien heeft was ongeveer één meter. De hagedisslang is giftig en heeft twee giftanden achter in de bovenkaak. Het gif is echter enkel maar dodelijk voor dieren. Bij de mens veroorzaakt het gif wat zwellingen en rode vlekken. Hieronder een foto van een hagedisslang.

Goed uitkijken
Ludwig want het
zit hier vergeven
van de slangen

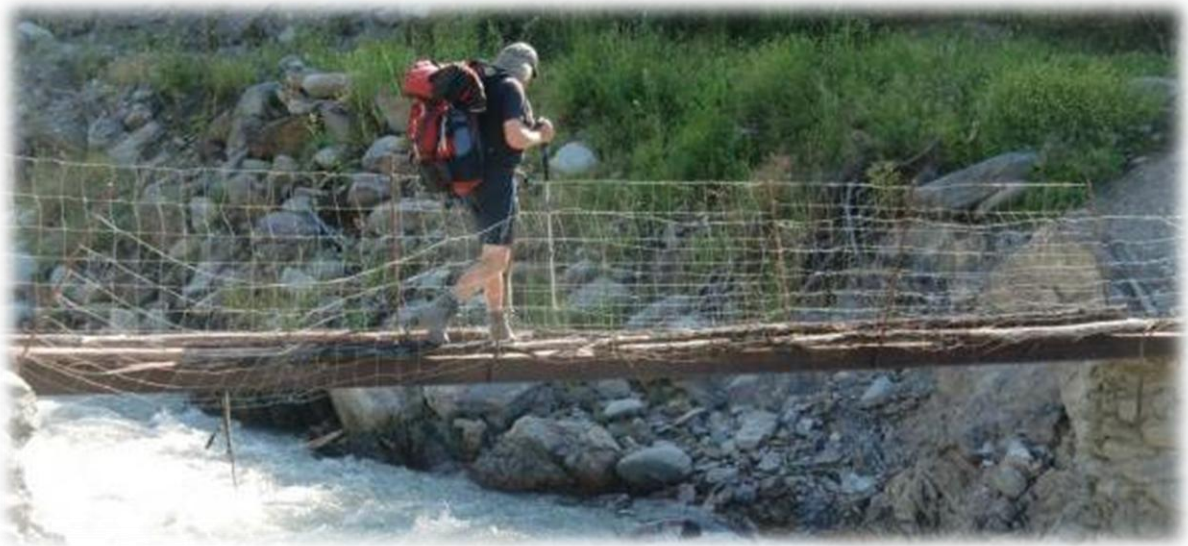
Op dit brugje moet je rechtdoor. Evenwel is alles dicht gegroeid en vinden we geen pad. We zoeken in de buurt naar een pad doch vinden er geen. We gaan dan maar het brugje over en worstelen ons door de stuiken waarvan sommige voorzien zijn van doornen. Na een honderdtal meter wordt het pad terug begaanbaar. Daar René zich als eerste door het struikgewas heeft gewurmd komt hij er ook het meest gehavend uit.

We komen terug een platgereden slang tegen.

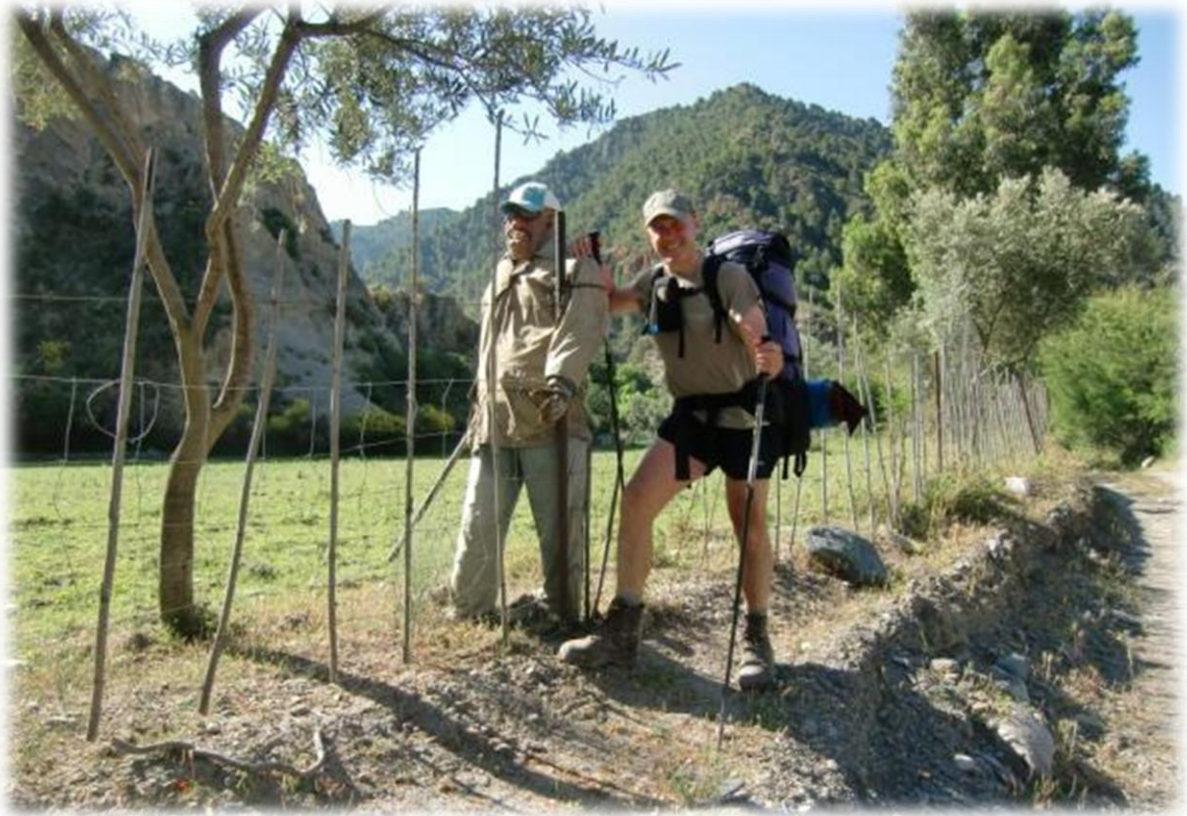

De witte dorpjes van de Alpujarra waren in de tijd van de Moren zeker niet wit. In de XVII eeuw, toen de Alpujarras gebukt ging onder een heftige pest epidemie en men dacht dat kalk een desinfecterende werking had, besloot men de huizen wit te kalken, en binnen zag het er veel ruimer en netter uit. Sedertdien heeft men deze traditie in ere gehouden.

We komen een namaakjager tegen. Van ver dachten we dat het een echte was. Hij is dan ook zeer goed nagemaakt.

In Los Agustines zien we een jongeman die in de wegberm aan het werken is. Deze keer is het een echte man en geen nagemaakte. We spreken hem aan. Het is een Duitser die hier woont. Hij mag gratis een kleine woning betrekken en in ruil daarvoor dient hij 2 dagen te werken aan de woning(en) van de eigenaar. De Duitser maakt met veel plezier een foto van ons beiden.

Links is de kleine woning die de Duitser mag betrekken. Rechts is de woning van de eigenaar waarvoor de Duitser werkt.

Een paar parende hagedissen. Hagedissen komen in dit gebied veel voor. Ze behoren tot de groep van de reptielen en er zijn een vijfduizendtal soorten. Ze eten voornamelijk slakken en insecten. Zelf zijn ze voer voor roofvogels en voor slangen.

Verdorie, weeral die rotsluiting

Als jij mij gerust laat
laat ik u ook gerust.

Doordat het pad op sommige plaatsen dichtgegroeid is en wij ons door, nagenoeg ondoordringbaar, struikgewas dienen te murwen lopen we schaafwonden op aan armen en benen. Ook René zijn T-shirt deelt mee in de brokken.

De paden zien er op de foto soms spectaculairder uit dan ze in werkelijkheid zijn.

We hebben een probleem met de GPS. Deze is gevallen en enkel de rechter knop werkt nog. Hierdoor is de schaal op 5 meter komen te staan waardoor we maar weinig kaart te zien krijgen op het scherm. Gelukkig hebben we ook de stafkaarten van de GR bij.

We komen in Mesina Fondales waar de Moorse invloed nog steeds aanwezig is. Dit dorp is omringd met vruchtbare akkers, era's, moerbeibomen, amandelen, olijven, druiven, sinaasappels, citroenen en frambozen. Het boerenleven is hier de laatste jaren nog niet veranderd. Nog steeds trekt men met paard of ezel naar het veld.

Zal een kostelijke reis worden.
Rugzak, T-shirt en GPS kapot en
mijn bottinen versleten....

Zeg Julio, weet je het al mijn vrouw rookt niet meer.

Awel, steek haar dan opnieuw in brand!

En geloof het of geloof het niet maar we komen op ons wandelpad zowaar een schoenmaker tegen. Je kan er alleen te voet geraken, er zijn geen autowegen naar zijn woning. Elektriciteit heeft hij ook al niet. Maar hij kan ons toch helpen. 1 uur heeft deze brave man gewerkt aan de rugzak van René. Voor de geleverde arbeid en het materiaal vraagt deze brave man slechts 6 euro. Als we er ooit nog eens passeren brengen we hem zeker een fles wijn mee.

Kijk eens naar
mijn nieuwe gesp!

Het mag gezegd worden. De “zapatero” of schoenmaker heeft prachtig werk afgeleverd. De rugzak heeft het de verdere tocht uitgehouden. René is in de hoogste hemel.

René doet geen triatlons meer maar zijn conditie mag er nog best wezen. Als hij zich eens los trekt moet Ludwig hem laten gaan.

Er is geen camping in de buurt en we overnachten in een B&B (Casa Sonia) voor 29 euro per persoon. Nadien gaan we in het plaatselijke restaurant eten voor, als ik het mij nog goed kan herinneren, 8 euro per persoon. Na deze warme dag is een douche meer dan welkom.

Woensdag 1 juni 2011

- Van : Busquistar 1.120 m
- Naar : Cadiar 925 m
- Afstand : 23 km
- Stijgen : 999 m
- Dalen : 1.216 m
- Duur : 7 uur

Zoals gewoonlijk zijn we bij dageraad al onderweg. Vandaag trekken we vooral langs eeuwenoude veetrekroutes en geplaveide muilezelpaden.

